

Tisková zpráva č. 15

21. května 2018

Držitel šesti ocenění časopisu Gramophone - Leif

Ove Andsnes Světoznámý pianista **Leif Ove Andsnes** je podle listu Wall Street Journal považován „za jednoho z nejnadanějších hudebníků své generace“. Norský rodák, který je pražskojarnímu publiku dobře znám z předchozích ročníků, se do Prahy vrací v doprovodu švýcarského **Tonhalle-Orchester Zürich**, v jehož čele stojí přední zástupce mladé dirigentské generace **Lionel Bringuier**. Společně v úterý 22. května v Obecním domě uvedou *Klavírní koncert op. 13* britského skladatele Benjamin Brittena, dílo mimořádných kvalit. Dále zazní strhující *Rugby* z pera Arthura Honeggera. Jak sám název napovídá, je hudebním obrazem stejnojmenného sportu, jehož náboj, agrese a pohyb doslova číší z každého taktu. V druhé polovině večera bude moci orchestr své kvality prokázat v *Šeherezádě* Rimského-Korsakova. Vždyť není nástroje, kterému by se v tomto půvabném díle nedostávalo sólové příležitosti.

O skladbách

Rugby (1928) patří mezi nejznámější skladby Arthura Honeggera (1892–1955), jednoho ze členů tzv. Pařížské šestky. Tato skupina šesti skladatelů vznikla jako revolta proti wagnerismu a impresionismu. Ve snaze vnést do hudby prvky každodenního života se estetika „Šestky“ v nadsázce přiklonila k cirkusovému, kabaretnímu a jarmarečnímu prostředí. Jak sám název napovídá, **Rugby** je hudebním obrazem stejnojmenného sportu, jehož náboj, agrese a pohyb doslova číší z každého taktu.

Benjamin Britten (1913–1976) zkomponoval **Klavírní koncert op. 13** během jara roku 1938, přičemž jeho původní označení „No. 1“ se vzhledem ke skutečnosti, že skladatel další kompozici tohoto druhu nikdy nesložil, dnes již neuvádí. Dílo vzniklo pro skladatelovu vlastní potřebu u příležitosti festivalu promenádních koncertů Henryho Wooda, dnes známých jako BBC Proms, kde Britten dílo osobně premiéroval v srpnu téhož roku. Čtyřvětá skladba, jíž sám autor označil za bravurní, je doslova zkouškou technických dovedností sólisty, a to zejména v první větě – *Toccatě*. Otvírá ji sled oktávových běhů, pod nimiž „tepe“ doprovod dřevěných dechových nástrojů. *Waltz* druhé věty je lehce ironický; téma vynáší viola, na níž navazuje klarinet, v kontrastním triu se k tutti orchestru přidá také zvonkohra. Třetí věta *Impromptu* nahradila v roce 1945 původní *Recitativ a árii* a Britten pro ni našel inspiraci v hudbě

k rozhlasové hře *Král Artuš*, již složil v roce 1937. Závěrečný *Pochod* evokuje strach z blížící se války.

Šeherezáda op. 35 je skvělým příkladem, jak blízko měl Rimskij-Korsakov (1844–1908) k fantastickému světu pohádek. Půvabná symfonická suita, lépe řečeno báseň v tónech, barvitě vykresluje atmosféru Dálného východu a moře, které skladatel, v mládí námořní důstojník, miloval. Příběh krásné Šeherezády, vyprávějící hrozivému sultánovi každý večer jeden z pohádkových příběhů, je především úžasným pestrobarevným zvukovým obrazem ukazujícím nejsilnější stránku Korsakovovy zralé hudební řeči: barvitou instrumentaci. Celá skladba je sjednocena líbezným motivem Šeherezády, který prochází všemi částmi a provází tak posluchače jednotlivými příběhy *Tisíce a jedné noci*.

„Korsakov v této skladbě napsal jedny z nejkrásnějších houslových sól pro koncertní mistry. Mohou být hrána volně, bez výraznějšího zásahu dirigenta, což je v orchestrálním repertoáru poměrně vzácné. Tato Korsakovova symfonická suita je hudebním vyprávěním v tom nejlepší slova smyslu. Housle jsou v tomto příběhu hlasem Šeherezádiným, musí se rozezpívat, aby byly hlasem svádivým. Teprve když houslista nahlédne, co se skrývá za notovým zápisem, je schopen na publikum přenést ono kouzlo Šeherezádiná jemného půvabu,“ říká koncertní mistr tohoto švýcarského orchestru.

O interpretech

Tonhalle-Orchester Zürich se začal formovat již v polovině 19. století, kdy curyšská společnost živě diskutovala o nezbytnosti stálého orchestrálního tělesa. Prvním takovým byl Orchesterverein, založený v roce 1862, po němž přišel právě Tonhalle-Orchester Zürich, který se pod vedením dirigenta Friedricha Hegara během krátké doby vypracoval na profesionální těleso. Od té doby se orchestr těší skvělé pověsti, mezi jeho šéfdirigenty patřili Rudolf Kempe, Christoph Eschenbach nebo David Zinman. Od sezóny 2014/2015 jej vede Lionel Bringuier.

„Přirozený talent, jehož dobré instinkty jsou podpořeny skvělým vkusem a pevnou technikou.“ (The Financial Times)

Francouzský dirigent **Lionel Bringuier** je výraznou postavou nastupující generace. Rodák z Nice vystudoval hru na violoncello a dirigování na Pařížské konzervatoři, kde mezi jeho učitele patřil například Philippe Muller. V roce 2005 zvítězil v prestižní dirigentské soutěži ve švýcarském Besançonu, v roce 2007 se stal asistentem dirigenta u Los Angeles Philharmonic, kam jej jmenoval Esa-Pekka Salonen. Jako hostující dirigent vystupoval s New York Philharmonic, Mnichovskou či Izraelskou filharmonií a celou řadou dalších.

„...klavírista vznešené elegance, síly a pochopení...“ (The New York Times)

Proslulý norský pianista **Leif Ove Andsnes** během své dlouholeté kariéry zavítal do koncertních sálů celého světa. Absolvent hudební

konzervatoře v Bergenu (prof. Jiří Hlinka) v minulých letech oslnil svým zcela jedinečným projektem „The Beethoven Journey“, v rámci něhož po dobu čtyř sezón uváděl kompletní sérii Beethovenových klavírních koncertů. Pražské jaro sehrálo zásadní roli v tomto velkolepém projektu, neboť většina materiálů byla natočena právě na festivalových koncertech. Vedle sólové kariéry se intenzivně věnuje také komorní hře a nahrávací činnosti, za niž byl osmkrát nominován na cenu Grammy. V současné době natáčí exkluzivně pro label Sony Classical.

Kontakt

Pavel Trojan Jr.
tiskový mluvčí
tel. 257 311 923
email: trojan@festival.cz